

Dániel könyve – Kilencvenhetedik rész

Illés hármaskör alkalmazása: a modern Babilonnal való szembesülés prófétai dinamikájának feltárása

Jeff Pippenger

2024-02-29

Illés hármaskör alkalmazása az utolsó napok Illésének külső elemeit jelképezi. Illés egy embert képvisel, de ugyanakkor egy emberekből álló mozgalmat is. Azoknak az embereknek a mozgalma, akik csatlakoznak az Illés-hírnökhöz, kivezetetik abból az állapotból és tapasztalatból, amelyet Laodicea jelképez.

És Illés odalépett az egész néphez, és ezt mondta: Meddig sántikáltok még kétfelé? Ha az Úr az Isten, kövessétek őt; ha pedig Baál, akkor őt kövessétek. A nép pedig egy szót sem felelt neki. Akkor Illés ezt mondta a népnek: Én maradtam meg egyedül az Úr prófétájának, Baál prófétái pedig négyszázötvenen vannak. 1 Királyok 18:21, 22.

Akár az első, akár a harmadik angyal mozgalmában, azok, akik csatlakoztak annak az időszaknak a hírnökeihez, kikerültek abból a történelemből, amelyet vagy a szárdiszi gyülekezet, vagy a laodíceai gyülekezet jelképez. Mindkét gyülekezetet Illés kérdése szemlélteti arra vonatkozóan, meddig sántikál a nép két vélemény között. A két véleményt, amelyek között sántikálnak, Habakuk „vitatkozása” jelképezi. A Habakuk második fejezetében található „vitatkozás” a helyes vagy a helytelen módszertan közötti vita. Azok az emberek, akik akkor élnek, amikor a vita ideje elérkezik — akár a millerita történelemben, akár az utolsó napok történelmében — bizonytalanok afelől, hogy lemondanak-e a kerítésről, és ha igen, abban is bizonytalanok, hogy a kerítés melyik oldalára szálljanak le. Ezért egy szót sem felelnek.

Az Úr próbát rendelt el az első és a harmadik angyal történetében, amely nyilvánvalóvá teszi, vajon a vita egyik oldala, amelyet a hitehagyott protestantizmus teológiai módszertana képvisel, vagy pedig Miller prófétai értelmezési szabályainak módszertana — beleértve a Future for America által elfogadott szabályokat is — volt-e valójában a késői eső üzenete. A Kármel-hegy próbája, amelynek az Egyesült Államokban hamarosan bekövetkező vasárnapi törvénnyel kell megkezdődnie, megköveteli, hogy Isten azonosítsa, ki az Ő képviselői hírnöke, miként Illéssel és az 1844-es millerita történelemben tette. Miként Illés esetében is, valamint azoknál, akik figyeltek, de nem voltak hajlandók állást foglalni, a módszertan a nyilvános előrejelzések beteljesedései által nyert és fog nyerni megerősítést.

„Dániel és János próféciait meg kell érteni. Ezek magyarázzák egymást. Olyan igazságokat tárnak a világ elé, amelyeket mindenkinek meg kell értenie. E próféciaiknak bizonyásgul kell lenniük a világban. E végső napokban való beteljesedésük által önmagukat fogják megmagyarázni.” Kress Collection, 105.

Amikor tűz szállt alá, és megemésztette Illés áldozatát, Isten ezzel megerősítette azok előtt, akik némán figyeltek, hogy Illés az Ő képviselője; Áháb, Jézabel és hamis prófétáik számára azonban

addigra már túl késő volt. Ez ugyanígy megtörtént 1844. október 22-ét megelőzően a millerita történelemben, és ismét meg fog történni a hamarosan bekövetkező vasárnapi törvény előtt, amelynek előképe 1844. október 22. Sajnálatos módon azok, akik ezzel az eseménnyel akarnak várni a döntésükig, valójában már mulasztásuk által a kérdés rossz oldalán döntöttek. Az Illés-üzenethozó kiválasztásának meg kell előznie az Áhábbal, Jézabellel és hamis prófétáikkal való szembeszállását. Miután a megerősítés megtörtént azáltal, hogy a tűz megemésztette Illés áldozatát, Illés megölte a hamis prófétákat.

A hamis próféta a bibliai prófécia hatodik királysága, és e hatodik királyságként uralmának a hamarosan bekövetkező vasárnap-törvényénél vet véget, ahol Illés megölte a hamis prófétákat. Ezt követően kezdődött meg az eső teljes kiáradása. A millerita történelemben a hírnök és üzenete azokkal szemben lett azonosítva, akik az összefüggésben kezdték betölteni szerepüket mint hitehagyott protestantizmus (amely Illés bizonyágtételének hamis prófétája), valamint mint ama három hatalom egyike, amelyek Armageddonba vezetik a világot. Isten úgy rendelte, hogy 1844. október 22. után az újonnan azonosított igaz prófétai mozgalom fejezze be művét a földön, ám a mozgalom Laodiceába ment át, és röviddel ezután megszűnt „mozgalom” lenni, mert törvényesen elfogadott egyházzá vált.

Az első Illés ezen elemeit szem előtt tartva most a második Illés prófétai jellemzőivel foglalkozunk annak érdekében, hogy azonosítsuk és megállapítsuk, ki az utolsó napok harmadik Illése. Jézus Keresztelő Jánost azonosította azzal, aki betöltötte az Ószövetség utolsó próféciaját.

Íme, elküldöm nektek Illés prófétát, mielőtt eljön az Úr nagy és rettenetes napja: és az atyák szívét a fiakhoz fordítja, a fiak szívét pedig atyáikhoz, hogy el ne jöjjenek, és átokkal ne sújtsam a földet. Malakiás 4:5, 6.

Noha Jézus Jánost az eljövendő Illésként azonosította, János mégsem teljesítette maradéktalanul az eljövendő Illésre vonatkozó jövendölés minden elemét, mert a harmadik és végső Illés az Úr nagy és rettenetes napja előtt jön el, amely a Hét Utolsó Csapás ideje, s amely Krisztus második eljövételével zárul. Mindazonáltal János a második Illés volt, és bizonyágtétele az első Illésével együtt azonosítja és megalapozza a harmadik és végső Illést.

Amiként Illés szembeszállt a modern Babilon sárkányának, fenevadjának és hamis prófétájának hármasság megjelenési formájával, úgy János is egy római hatalommal (Heródes), egy tisztátalan asszonnyal (Heródiás) és annak leányával (Salóme) került szembe. A Kármel-hegy 1844. október 22-ét jelképezte, amely viszont az Egyesült Államokban bevezetendő vasárnap-törvényt ábrázolja. A vasárnap-törvény válságának idején valósul meg a hármasság egysége.

„A pápaság intézményét Isten törvényének megsértésével kikényszerítő rendelet által nemzetünk teljesen elszakad az igazságosságtól. Amikor a protestantizmus átnyújtja kezét a szakadékon, hogy megragadja a római hatalom kezét; amikor átnyúl a mélység fölé, hogy kezét fogjon a spiritizmussal; amikor e hármasság szövetsége alatt országunk megtagadja alkotmányának minden elvét mint protestáns és köztársasági kormányzat, és intézkedéseket tesz a pápai hamisságok és tévelygések terjesztésére, akkor tudhatjuk, hogy elérkezett Sátán csodálatos működésének ideje, és hogy közel a vég.” Testimonies, 5. kötet, 451.

Heródes történetében azt látjuk, hogy mint a pogány Róma képviselője, a pogány Róma „tíz királyának” képviselője is, és ezért a Jelenések tizenhetedik fejezetének ama tíz királyát jelképezi, akik egy órára a paráznának adják királyságukat. Heródesnek Áháb volt az előképe. Mindkettő olyan házasságban élt, amely törvénytelen volt. Áhábnak, aki Izráelből való volt, meg volt tiltva, hogy nem izráelitá asszonyt vegyen feleségül, Heródes pedig a testvére feleségét vette el, hogy feleségül vegye. Tírusz és Babilon paráznájának a föld királyaival való paráználkodását Áháb és Heródes törvénytelen kapcsolata jelképezi Jézábel és Heródiással.

A Kármel hegyén Ahábbal történt összezsapás Heródes születésnapj ünnepségeként lett ábrázolva. A vasárnapotörvénynél az Egyesült Államok megszűnik a bibliai prófécia hatodik királysága lenni, és a tíz király lesz a hetedik királyság. Születésnapjukon mint a hetedik királyság, Heródes egy részeg lakomán beleegyezik, hogy királysága felét Salomének, Heródiás leányának adja. A tíz király beleegyezik, hogy királyságát a fenevadnak adja, és ezt meg is teszik, mert a hamis próféta (az Egyesült Államok) megtévesztette őket, és lelkileg „részegek”.

A Kármel hegyén a hamis próféták egész napon át táncoltak a megtévesztés szándékával, és Heródes születésnapj lakomáján Heródiás leánya, Salome, táncot járt, hogy megtévesztesse a részeg királyt. Ezzel Heródiás leánya megszerezte Aháb tekintélyét Keresztelő János megölésére. Az Egyesült Államokban bevezetendő vasárnapotörvény idején az Egyesült Államok meg fogja tévesztetni az egész világot, hogy elfogadja a fenevad világméretű képét, amely egy olyan királyságból áll, amely félig egyházuralom, félig államuralom. A világ Egyesült Államok általi megtévesztését, amely a hármass unió hamis prófétája, előképezte Jézábel prófétáinak tánca és Jézábel leányának (Salomének) tánca, mert Jézábel a katolicizmus, a hitehagyott protestantizmus pedig az ő leányai (mint Salome).

Az üldözés a hamarosan eljövő vasárnapotörvénynél kezdődik, amely halállal jár, amint azt a második Illés fejének levétele és kosárba helyezése jelképezi a pápaság számára, amelyet Heródiás képvisel. Ekkor a pápaság halálos sebe teljesen begyógyul, többé nincs feledésbe merülve, és a késői eső mérték nélkül árad ki, miközben a száznegyvennégyezer zászlója felemeltetik. Ekkor csap le a harmadik jaj iszlámja, és megkezdődik a sok vizen ülő nagy parázna fokozatos ítélete. Az ő ítélete kétszeres.

És hallék más szózatot a mennyből, amely ezt mondta: Jöjjetek ki belőle, én népem, hogy ne legyetek részesei az ő bűneinek, és hogy ne részesüljete az ő csapásaiból. Mert az ő bűnei az égig hatottak, és Isten megemlékezett az ő hamisságairól. Fizessetek meg neki úgy, amint ő fizetett nektek, és kétszeresen adjatok neki cselekedetei szerint; abba a pohárba, amelyet megtöltött, töltsetek neki kétszeresen. Jelenések 18:4–6.

Ítélete megkettőztetik, mert még nem ítéltetett meg azokért a gyilkosságokért, amelyeket a sötét középkor idején, 538-tól 1798-ig elkövetett. Az ötödik pecsétben azokat, akiket a pápaság meggyilkolt, jelképesen az oltár alatt ábrázolja az Írás, amint azt kérdezik, mikor ítéli meg Isten Róma paráznáját; és azt a választ kapják, hogy nyugodjanak sírjaikban mindaddig, amíg betelik a mártírok második csoportja, akiket úgy fognak megölni, ahogyan őket is megölték. Amikor eljön az ő ítélete, az megkettőztetik, mert Isten hűséges népét kétszer gyilkolta meg.

És amikor felnyitotta az ötödik pecsétet, láttam az oltár alatt azoknak a lelkét, akiket megölték az Isten beszédéért és a bizonyágtételért, amelyhez ragaszkodtak: És nagy szóval kiáltottak, mondván: Meddig késel még, szent és igaz Uram, hogy ne ítélj és ne állj bosszút a vérünkért azokon, akik a földön laknak? És mindegyiküknek fehér ruha adatott; és megmondatott nekik, hogy nyugodjanak még egy kevés ideig, amíg teljessé nem lesznek szolgatársaik is és testvéreik is, akiket ugyanúgy meg fognak ölni, mint őket. Jelenések 6:9–11.

White testvér az ötödik pecsét vértanúiról szóló szakaszt a vasárnaptörvény idejére helyezi, amikor Isten más juhnyája kihívatik Babilonból; ez Heródes születésnapjának ünnepe, amikor a tíz király megegyezik abban, hogy hetedik királyságukat annak a nyolcadik királyságnak adják, amely a hét közül való.

„Amikor az ötödik pecsét megnyitott, János, a kijelentő, látomásban látta az oltár alatt azok seregét, akiket az Isten Igéjéért és Jézus Krisztus bizonyágtételéért öltek meg. Ezt követően következtek a Jelenések könyve tizenharmadik fejezetében leírt jelenetek, amikor azokat, akik hűségesek és igazak, kihívják Babilonból. [Jelenések 18:1–5, idézve.]” Kéziratkiadások, 20. kötet, 14.

A Babilonból kihívottak alkotják a vértanúk második csoportját, akiket a pápaság öl meg, miként Heródiás is a második Illéssel tett. White testvér az ötödik pecsétet szintén a végső pecsét megnyitásához helyezi.

„És mikor felnyitotta az ötödik pecsétet, látam az oltár alatt azoknak lelkeit, akik megölettek az Isten beszédéért és a bizonyágtételért, amely náluk volt; és nagy szóval kiáltanak, mondván: Meddig nem ítélsz még és nem állasz bosszút a mi vérünkért azokon, akik a földön laknak, ó Uram, szent és igaz? És adatának mindegyiküknek fehér ruhák [Tisztának és szentnek nyilvánítottak]; és mondaték nekik, hogy még egy kevés ideig nyugodjanak, amíg beteljesedik mind szolgatársaiknak, mind atyjukfiainak száma, akiknek úgy kell megöletniük, amint őket is megölték” [Jelenések 6:9–11]. Itt olyan jelenetek tárultak János elé, amelyek nem a valóságban léteztek akkor, hanem olyanok voltak, amelyek egy jövőbeni időszakban fognak bekövetkezni.

„Jelenések 8:1–4 idézve.” Kéziratkiadások, 20. kötet, 197.

A pápaság által a sötét középkor folyamán meggyilkoltak imádságairól a „hetedik pecsét” megnyitásakor történik „megemlékezés”, ami azonosítja, hogy a „hetedik pecsét” a hamarosan bekövetkező vasárnaptörvény idején nyílik meg, mert ott emlékezik meg Isten az ő gonoszságairól.

És hallék más szöveget a mennyből, amely ezt mondta: Menjetek ki belőle, én népem, hogy ne legyetek részesek az ő bűneiben, és hogy ne kapjatok az ő csapásaiból. Mert az ő bűnei az égig hatottak, és Isten megemlékezett az ő hamisságairól. Fizessetek meg neki úgy, amint ő fizetett nektek, és kétszeresen adjatok neki az ő cselekedetei szerint: abban a pohárban, amelyet megtöltött, töltsetek neki kétszeresen. Jelenések 18:4–6.

Az első Illés tanúságot tesz arról az összeütközésről, amely az utolsó napokban a száznegyvennégyezer és a hármasság között megy végbe, amely Armageddonba vezeti a világot. A második Illés (Keresztelő János) megismétli és kibővíti az első Illés bizonyágtételét, és együtt („szabályra szabályt”), azonosítják és megalapozzák a harmadik és végső Illés prófétai

jellemzőit. A harmadik Illést egy kezdeti Illés (Miller) és egy záró Illés jelképezi, mert az első angyal mozgalmá megismétlődik a harmadik angyal mozgalmában.

„Isten a Jelenések 14 üzeneteinek kijelölte a helyét a próféciák vonalában, és munkájuknak nem szabad megszűnnie e föld történelmének lezárultáig. Az első és a második angyal üzenete ma is erre az időre szóló igazság, és párhuzamosan kell haladnia az ezt követővel.” The 1888 Materials, 803, 804.

A harmadik Illés az Alfa és az Omega ismertetőjegyét hordozza, mert egy kezdetet és véget jelképező Illést testesít meg. Mind az első, mind az utolsó Illés egy-egy mozgalmat képvisel, mégpedig a Jelenések könyve tizennegyedik fejezetének első, illetve harmadik angyalát.

„Keresztelő János munkája, valamint azok munkája, akik az utolsó napokban Illés lelkével és erejével indulnak el, hogy felrázzák a népet közönyéből, sok tekintetben azonos. Az ő munkája előképe annak a munkának, amelyet ebben a korszakban el kell végezni. Krisztus másodszor is el fog jönni, hogy igazságban ítélje meg a világot. Isten követeknek, akik a világnak adandó utolsó figyelmeztető üzenetet hordozzák, elő kell készíteniük az utat Krisztus második adventje számára, miként János előkészítette az utat az ő első adventje számára. Ebben az előkészítő munkában „minden völgy fölemeltessék, és minden hegy és halom alászállíttassék; és az egyenetlen legyen egyenessé, és a göröngyös sima úttá”, mert a történelem meg fog ismétlődni, és ismét „megjelenik az Úr dicsősége, és minden test egyaránt meglátja azt; mert az Úr szája szól.” Southern Watchman, 1905. március 21.

Illés hármaskör alkalmazása Illés és az Illéssel összekapcsolt mozgalom, valamint a modern Babilon hármaskör szövetsége közötti szembenállást jelképezi. Ez szoros kapcsolatban áll annak a hírnöknek a hármaskör alkalmazásával, aki az Úr szövetségének Hírnöke előtt készíti az utat, ám ez a vonal a mozgalom és a hírnök belső dinamikáját szemlélteti. Mindkét hármaskör alkalmazásban a hírnök és a mozgalom harmadik és végső beteljesedését az Alfa és az Omega jelképezi, mint a kezdeti beteljesedés és a végső beteljesedés képviselői.

A harmadik és végső Illés a harmadik angyal mozgalmát jelképezi, amely a száznegyvennégyezer mozgalma, akik zászlóként emeltetnek fel, hogy kihívják a nagy sokaságot Babilonból, amikor elérkezik a Jelenések könyve tizennegyedik fejezetében említett nagy földrengés órája. Ezen óra előtt a hírnök és a mozgalom azonosíttatni fog a hamis mozgalommal való szembeállításban, amely a békesség és biztonság hamis késői eső-üzenetét terjeszti.

Az igaz és a hamis üzenet, valamint hírnök közötti különbségtételt az üzenet beteljesedése alapján kell felismerni. Ezek a cikkek 2023. júliusának végén kezdődtek, és jóval az október 7-i megszárlás előtt rámutattak arra, hogy az igaz késői eső üzenete a harmadik Jaj iszlámját azonosítja, és hogy ez az üzenet 2001. szeptember 11-én kezdődött. A cikkek azonosították, hogy a nemzetek haragra gerjedése, amely az ihletés szerint akkor kezdődött, olyan volt, mint a vajúdo asszonyé; ezért a föld bolygóra zúduló harag és nyomorúság tovább fokozódik a kegyelemidő lezárultáig.

Tanulmányunkat következő cikkünkben folytatjuk.

„Bárcsak Isten népének volna érzéke ama közelgő pusztulás iránt, amely városok ezreit fenyegeti, s amelyek immár csaknem a bálványimádásnak adattak! Ám sokan azok közül, akiknek az igazságot kellene hirdetniük, testvéreiket vádolják és kárhozzátják. Amikor Isten megtérítő ereje az elmékre hat, határozott változás következik be. Az emberekben nem lesz hajlandóság a bírálgatásra és a rombolásra. Nem foglalnak majd el olyan állást, amely megakadályozza, hogy a világosság a világra ragyogjon. Bírálgatásuk, vádaskodásuk meg fog szűnni. Az ellenség erői csatarendbe állnak. Kemény küzdelmek állnak előttünk. Zárkózzatok fel egymáshoz, testvéreim, zárkózzatok fel egymáshoz. Kapcsolódjatok Krisztushoz. „Ne mondjátok: Összeesküvés,... és ne féljetez attól, amitől ők félnek, meg ne rettenjetez. A seregek Urát, őt szenteljétez meg; ő legyen félelmetek és ő legyen rettegéstez. És ő szentéllé lesz; de megütkezés kövévé és botránkozás sziklájává Izráel mindkét házának, törre és csapdává Jeruzsálem lakosainak. És sokan megbotlanak közöttük, elesnek és összetöretnek, törbe esnek és foglyul ejtetnek.”

„A világ színház. A szereplők, lakói, arra készülnek, hogy eljátsszák szerepüket az utolsó nagy drámában. Istent szem elől tévesztették. Az emberiség nagy tömegei között nincs egységet, kivéve amikor az emberek szövetkeznek önző céljaik megvalósítására. Isten figyel. A lázadó alattvalóira vonatkozó szándékai be fognak teljesedni. A világ nem adatott emberek kezébe, jóllehet Isten egy időre megengedi, hogy a zűrzavar és rendetlenség erői uralkodjanak. Lentről való hatalom munkálkodik azon, hogy előidézze a dráma utolsó nagy jeleneteit,—Sátán Krisztusként jelenik meg, és a hamisság minden csalárdságával munkálkodik azokban, akik titkos társaságokba kötik magukat össze. Azok, akik átengedik magukat a szövetkezés szenvedélyének, az ellenség terveit valósítják meg. Az okot követni fogja az okozat.”

„A törvényszegés majdnem elérte határát. Zűrzavar tölti be a világot, és nagy rettegés készül hamarosan az emberekre szakadni. A vég igen közel van. Nekünk, akik ismerjük az igazságot, készülnünk kell arra, ami hamarosan mindent elsőprő meglepetésként szakad a világra.”

Review and Herald, 1903. szeptember 10.